

1885-12-30

AFSENDER

Bertha Weis

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Susette Cathrine Holten
Janus la Cour
Susette Maribo
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard
Bertha Weis

Arkivplacering:
Mappe 47 nr. 30

DOKUMENTINDHOLD

Lykønskninger fra Bertha Weis.

TRANSSKRIFTION

Museet mappe 47-30

Aarslevskovgaard d. 30.12 85

Kjære Joakim skovgaard

Hvor var det et fornøjeligt budskab De sendte os til Juleaften. Helst havde jeg strax sagt Dem, hvor glad jeg blev ved det, men De ved nok Juletiden er travl for en husmoder i et stort Hus, der tillige er Bedstemoder til adskillie Smaafolk og saa desuden har mange Gjæster i huset.

Nu er disse – Store og smaa – ude at nyde det klare Frostvejr og for

-2-

de sidste Vedkommende at tumle sig i Sneen, og imidlertid har jeg sat mig lidt roligt hen for at skrive til Dem, og ønske Dem og Deres Agnete i Ordets bedste Betydning til Lykke. Jeg glæder mig hver Gang jeg hører et ungt Par som "gjerne vil sammen være" og som har besluttet at følges ad og trofast dele ondt og godt med hinanden. Mig synes vor urolige febrilske Tid trænger saa ganske farlig til gode Hjem, til Fristeder hvor der er godt at være, lad det saa storme udenfor saameget det vil. – Vi havde 2de

Juledag Besøg af la Cour som spiste til Middag med os, han sagde at det var ham saa underligt at tænke sig "den lille Joakim" – og saa viste han med Haanden hvor høi De havde været da han først kom i Deres Forældres Hus, - nu snart som Ægteemand. Ja, han maatte ønske at han ogsaa havde en Agnete til at bo med sig fra Mariendal, thi hvor glad han end siger at være ved sit Eremitliv derude saa føler han dog vel nok mange Timer ensomme. Han er for resten nydeligt indrettet derude. De ved

-3-

han forstaar ogsaa den Konst og jeg tror nok De vilde have Glæde af at besøge ham, saa fik vi nok et lille Kig ind med det samme.

Hos os er Alle omtr. ved det gamle og Gudskelov det er jo godt. 5 søde Børnebørn fylder Stuerne her med deres Barnestemmer, og er end den yngste af dem den eneste Datter i Møllen – en lille blind Pige, saa er der ved siden af det meget vemodige, derved saa meget elskeligt hos Barnet, og Forældrene bærer det saa skjønt at Brodden ligesom er taget af Sorgen. De øvrige 4: 2 Drenge hos Ernst og 2 Smaapiger hos Marie ere qvikke, flinke Børn. De har i dag været noget i forlegenhed med deres meget tillidsfulde og kjønne Forhold til Vorherre: Imorges kom Maries

ældste Pige – 4 Aar – meget straalende

|Hen til mig og sagde "Bebe" Andreas (Ernsts ældste) har bedt Vorherre om de maa sne, og – sner det. Lidt efter kom lille Angela Ingerslev, som gjerne vilde ud med et meget misfornøjet Ansigt hen til mig og sagde: "Bebe! Jeg har bedt Vorherre om det maa la vær med at sne, men han vil ikke. |

|Nu har han dog gjort dem begge tilfreds. Det har sneet saa stærkt at Andreas kan køre i sin slæde og nu er det holdt op, og Solen skinner saa kjønt at lille Angela kan komme ud. |

|Ja, kjære Joakim!

Nu maa De hilse Deres Agnete ret meget fra mig og sige hende at jeg synes hun har [?] godt. Og vil De saa hilse Tante Susette og deres Søskende og saa selv tage den bedste Hilsen med en varm Tak fordi de regnede os blandt de Venner som De vilde give den gode Meddelelse.
Deres Bertha Weis|

han forfaar og faa den konge
og is traad ned. De vilde have
Glæde af at se sig selv, som
sit vi ned et lille kig
ind med det Samfund. —

Hos os er alle smukke ved det
gamle og Gudskeles det
er jo godt. I gamle Aar
har fyldt Stuenne her med
deres Børneskinner, og er
end den gamle af dem — den
eneste Patter i Møllen — en lille
blind Pige, som er der ved siden
af den meget uensidige derud
som meget skæddet her. Børnene
og Forældrene harer det som Gudskeles
at Børnenes Ligesam er taget af
Løgen. De dør 4. 2 Børne har
brudt 2 Småpiger har ellevise er
gutte i flende Horn. De har den
nære noget i Forlegenhed
deres meget lilledpødsle og Gudskeles
Forhold til Værkerne. Småpiger har
Maris elste Pige — 4. 2. — meget smukke

Carlskouggaard
d. 30/12 85

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 47, Bl. 30

Kjære Gudskeles i Skovgaard.

Kvar det var et fornemmeligt
Nidsket (De jendle os til Gudskeles
af den. Løbet havde jeg for
jagt Pige hvor glas jeg
hlev ved det, men De ned
nat. Gudskeles er broet,
farlig som en Kudskeles
i et fast Kudskeles, det tildig
der Børneskinner det af Gudskeles
Løgen af Gudskeles og for derinde
har mange Gudskeles i Kudskeles.
Der er derse — Store og
Løgen — inde at nyde det
ellevise Forlegenhed og for

da Løffes Vedkommende at
kunne sig i Sneen, og imidlertid
har jeg sat mig lidt
helt her for at skrive
til Dem, og ønske Dem
og Deres Skæbne i det
højeste Nærvær til Lykke.
Jeg glædes mig hver gang
jeg hører om det mange
for dem. Gjennem velkommen
være og som har bestemt
at følge ad og brafte dele
med og godt med hinanden.
Mit Syn er uroligst
brilke Tid, bruger jeg som
ikke forlængere det gode Syn,
til Tristhedens hvor der er
gode at være, lad det saa
komme udenfor ja meget
det vil. Vi havde en
fuld af Besøg af la Comte som
spilte til Middag med os,
han sagde at det var ham
saa underligt at tænke sig
den lille franskmand og saa
være ham med Raanden
hvor han De havde været
da han var i Deres
Fædres Hus - en god
som Oplevning. Ja, han
maatte ønske at han og
saa havde en Skæbne til
at ha med sig saa skæbne
dal, thi hvor glad han
end var at være med
sit Venner derude, saa
spes han dog vel nok
mange Tider en anden.
Han er forresten meget
indrettet derude, De vil

men kan det ikke
have ham den gang som
for at at skrive til Dem
helt og i den Tid som
helt og i den Tid som

et meget indflydende Brev
helt og i den Tid som
helt og i den Tid som